

Giá đỡ ng có gi u m ng t i

Tác Giả: Ph m Kh c Trung

Thứ Bảy, 17 Tháng 12 Năm 2011 09:07

Giá đỡ ng có gi u m ng t i ...Th nào tôi cũng sang ch i nhà nàng

Lan Chi g i th i u: tôi v n dĩ t và kh và vì b t thân ph n kh nên tôi thích ch i v i con trai theo m u nh th này: B c nhé (vì tôi v n cho r ng con trai B c thông minh d m ch không thông minh k i u Einstein!) h c gi i nhé (tôi thích m y ng i h c gi i l m vì h c gi i ch ng mình nh i u th l m) và ngh ch ng m tí nhé. Cái ngh ch ng m là cái “đáng yêu” c a tu i tr n u ch là m t tí, nghĩa là trong ph m vi cho phép. Tôi không thích s ngh ch ng m quá đáng đ a đ n s “h n hào vô giáo đ c”.

M t c duyên tình c khi n tôi v a quen m t “c u em”, theo th n ý cá nhân, có v có đ nh ng cái tôi nêu trên. Tôi đ c tu bút c a em r t thú v . nó làm tôi b t c i và làm tôi quên đi nh ng “nan g i” c a v n đ th i s . Xin g i th i u bài đ u tiên c a “em tôi” Ph m Kh c Trung: “Giá đỡ ng có gi u m ng t i”.

Hoàng Lan Chi

oOo

Thu nh tôi đã hung hăng l i m, i còn li u lnh b t k thân xác, khi n lữ tr trong xóm, dù l n h n tôi vài ba tu i, hay to xác h n tôi cũng ph i kiêng dè.

G n nhà có cô hàng xóm nh h n tôi m t tu i, luôn quy n luy n đeo sát bên tôi không r i. Năm đó tôi h c l p Nhì, tuy m i tám-chín tu i đ u, nh ng đã bi t chịu chu ng, b o kê cô gái.

Giá đ⊂ ng có gi⊂ u m⊂ ng t⊂ i

Tác Giả: Ph⊂ m Kh⊂ c Trung

Thứ Bảy, 17 Tháng 12 Năm 2011 09:07

M⊂ t bu⊂ i t⊂ i ch⊂ i “u”, phe tôi đã b⊂ b⊂ t làm tù binh h⊂ t, ch⊂ tôi sang gi⊂ i c⊂ u. Chuy⊂ n đ⊂ nh⊂ ăn c⊂ m ngu⊂ i, b⊂ i khi tôi b⊂ c qua sân đ⊂ ch, các đ⊂ i th⊂ c⊂ ch tôi nên t⊂ đ⊂ ng đ⊂ t ra theo b⊂ c chân tôi. R⊂ i là hôm đ⊂ y cô em n⊂ m bên phe đ⊂ ch, cô nhào vào ôm ch⊂ t b⊂ ng tôi ghì l⊂ i. S⊂ th⊂ t thì ch⊂ c⊂ n m⊂ t cái vung nh⊂ c⊂ a tôi cũng làm em v⊂ng tu⊂ t lu⊂ t, nh⊂ ng s⊂ em té đầu nên tôi không dám v⊂ n s⊂ c v⊂ y vung, m⊂ c cho em ôm ch⊂ t cho đ⊂ n lúc ki⊂ t h⊂ i t⊂ t ti⊂ ng “u”. Th⊂ là phe tôi thua trong s⊂ b⊂ c t⊂ c c⊂ a phe nhà. Thâ y k⊂, tôi th⊂ y h⊂ n ph⊂ i ph⊂ i nh⊂ tênh, lòng l⊂ng l⊂ng đ⊂ t dào h⊂ nh phúc khi nghe ti⊂ ng em hân hoan khoe chi⊂ n công v⊂ i phe mình, “em ôm ghì anh đ⊂ y th⊂ t ch⊂ t th⊂ này nè!”

Chi⊂ u hôm đó, hai đ⊂ a ng⊂ i bên hông tr⊂ c nhà tôi ch⊂ i trò ch⊂ i “v⊂ ch⊂ ng”: Tôi đi làm ki⊂ m ti⊂ n nuôi gia đ⊂nh, nà ng đ⊂ nhà làm n⊂ i t⊂ ng, chăm lo c⊂ m n⊂ c ch⊂ tôi đi làm v⊂ cùng ăn. M⊂ c⊂ a b⊂ c vô căn nhà t⊂ ng t⊂ ng, tôi b⊂ t ch⊂ c ng⊂ i l⊂ n ng⊂ i ph⊂ t xu⊂ ng gh⊂ th⊂ đánh “phào” ra chi⊂ u m⊂ t nh⊂ c, r⊂ i c⊂ t gi⊂ ng êm đ⊂ m âu y⊂ m h⊂ i nà ng, “hôm nay đ⊂ nhà mình làm gì? Có chuy⊂ n gì vui không c⊂ ng?” Nà ng ân c⊂ n l⊂ y khăn lau trán cho tôi xong cúi xu⊂ ng hôn đánh “ch⊂ t” m⊂ t cái th⊂ t to vào má. Tôi b⊂ b⊂ng h⊂ i mông lung, “sao th⊂?” Nà ng c⊂ i th⊂ ngâ y, “thì m⊂ v⊂ n làm th⊂!” đ⊂ nh⊂, mình đang là v⊂ ch⊂ ng mà. Gi⊂ i đ⊂! Ph⊂ i chi nà ng th⊂ y h⊂ t nh⊂ ng đi⊂ u m⊂ đã làm cho b⊂, r⊂ i đ⊂m ra th⊂ c t⊂ p v⊂ i mình có đã ch⊂ không? Bâ y gi⊂ nghĩ v⊂ y, ch⊂ h⊂ i đó tôi ch⊂ gi⊂ i đánh l⊂ n thôi, còn chuy⊂ n kia thì ng⊂ ng⊂ ngáo ngáo, ngay vi⊂ c hôn đ⊂p l⊂ l⊂ i còn không bi⊂ t, hu⊂ ng h⊂? Đ⊂ c nà ng hôn, ng⊂ i tôi m⊂ m nhũn ra nh⊂ c⊂ ng bún lu⊂ c, ng⊂ n tò te, đ⊂ mê nh⊂ l⊂ c n⊂ o thiên thai...

Ch⊂ t có ti⊂ ng hò reo c⊂ a đ⊂m tr⊂ ngoài c⊂ ng ch⊂ vào làm tôi t⊂ nh m⊂ ng: “Lêu lêu! Con gái ch⊂ i v⊂ i con trai / Ngày sau hai vú b⊂ ng hai qu⊂ đ⊂ a!”

Ph⊂ n đ⊂ ng th⊂ t nhanh, tôi rút cái tr⊂ ng ná trong túi qu⊂ n soóc, n⊂ p viên s⊂ i, b⊂ n m⊂ t cái vù ra phía c⊂ ng. Viên s⊂ i trúng khung c⊂ ng s⊂ t v⊂ v⊂ n ra vang lên m⊂ t ti⊂ ng kêu chát chúa làm l⊂ tr⊂ gi⊂ t b⊂ n mình, xanh m⊂ t ù té ch⊂ y. Tôi đ⊂ ng lên qu⊂ tay ch⊂ p v⊂ i cây ch⊂ i chà g⊂ n đó, đ⊂ nh r⊂ t theo cho b⊂ n nó m⊂ t tr⊂ n vì t⊂ i phá qu⊂ y, nh⊂ ng nà ng đã n⊂ m ch⊂ t cánh tay tôi níu l⊂ i, đôi m⊂ t long lanh nhìn tôi triu m⊂ n, “thôi b⊂ đi anh, em s⊂ l⊂ m!” Nhìn ánh m⊂ t đó, đ⊂ u có ph⊂ i lao vào ch⊂ l⊂ a b⊂ ng đ⊂ u sôi, nào ai n⊂ ch⊂ i t⊂?

Giá đ⊂ng có gi⊂u m⊂ng t⊂i

Tác Giả: Ph⊂m Kh⊂c Trung

Thứ Bảy, 17 Tháng 12 Năm 2011 09:07

Đêm đó tôi n⊂m tr⊂n tr⊂c không sao ng⊂ đ⊂c, m⊂t c⊂m giác êm ái lâng lâng trào dâng không t⊂
di⊂n t⊂, b⊂ gi⊂ng co b⊂i c⊂m giác ng⊂t ng⊂t làm nghèn ngh⊂n c⊂ h⊂ng. Tôi tr⊂ mình n⊂m
nghiêng qua phía má đ⊂c hôn, lu⊂n tay vào gi⊂a g⊂i mà ép bàn tay lên má gi⊂ ch⊂t n⊂ hôn
đ⊂u. Tôi miên man nghĩ ng⊂i v⊂ bài h⊂c “hy sinh” m⊂i h⊂c ⊂ tr⊂ng. Đã th⊂ng em mình ph⊂i
th⊂ng cho trót, ph⊂i hy sinh thân xác mà gánh vác cho em, ph⊂i gi⊂ cho ti⊂ng th⊂m theo em
đ⊂n su⊂t cu⊂c đ⊂i, đ⊂ng đ⊂ vì mình mà làm thanh danh em hoen ⊂. Câu ca dao lũ tr⊂ hò hát
ban chi⊂u đã th⊂t s⊂ ám ⊂nh tôi. Tôi s⊂ l⊂m, s⊂ thanh danh em s⊂ b⊂ hoen ⊂ đ⊂ đ⊂i ch⊂c⊂i, s⊂
ch⊂i v⊂i tôi l⊂n lên đôi vú em s⊂ to nh⊂ hai qu⊂ đ⊂a cho ng⊂⊂i đ⊂i đ⊂ ngh⊂... Tôi quy⊂t đ⊂nh đ⊂t
khoát ph⊂i xa em!

Cu⊂c ch⊂y tr⊂n h⊂i đ⊂u h⊂i khó, b⊂i lòng v⊂n mong vô tình đ⊂ng m⊂t cho b⊂t nh⊂ nhưng, nên tôi
th⊂ng lê b⊂c vào gi⊂ gi⊂c thân quen trên đ⊂ng x⊂a l⊂i cũ. Đ⊂n ch⊂ng nàng h⊂i, “Em có làm
gì nên t⊂i, đ⊂ cho anh ph⊂i ru⊂ng r⊂y lánh xa?” B⊂t tr⊂ l⊂i sao nghe cho đ⊂c, ch⊂ng l⊂ l⊂i xàm
s⊂ r⊂ng t⊂i anh s⊂ vú em s⊂ to nh⊂ hai trái đ⊂a à? Th⊂ là tôi s⊂ đ⊂ng m⊂t đ⊂ tránh tr⊂ l⊂i câu h⊂i
c⊂a nàng.

M⊂ng vì đã th⊂t s⊂ xa nhau đ⊂ b⊂o v⊂ thanh danh cho nàng, nh⊂ng lòng tôi v⊂n bàng hoàng lo
l⊂ng, không bi⊂t mình đã ch⊂i v⊂i nhau nh⊂ng tháng năm qua, đã đ⊂ th⊂m cho đôi vú nàng to
nh⊂ c⊂p đ⊂a khi l⊂n lên không n⊂a? Và tôi v⊂n h⊂i h⊂p ngóng ch⊂, âm th⊂m theo dõi, v⊂n tr⊂m
trông ch⊂ng đôi vú nàng cho đ⊂n lúc tr⊂ng thành. Cám ⊂n Tr⊂i, nàng v⊂n tinh anh hi⊂n hòa
trong sáng, gò h⊂ng đào ch⊂ nhú v⊂a cao, th⊂t cân đ⊂i v⊂i thân hình trong chi⊂c áo dài tr⊂ng
h⊂c trò!

L⊂n lên, tôi r⊂i xa xóm cũ, lên Saigon tr⊂ h⊂c nhà bà con. T⊂i đây tôi cũng có duyên quen nhi⊂u
ng⊂⊂i con gái khác, nh⊂ng hình ⊂nh ng⊂⊂i em nh⊂ xa x⊂a v⊂n tràn ng⊂p trong lòng. Ch⊂i v⊂i ai
tôi cũng v⊂n m⊂c cúc cung, quy⊂t g⊂n gi⊂ ch⊂ không đành làm t⊂n h⊂i thanh danh ng⊂⊂i khác.
R⊂i c⊂ th⊂, giọng đ⊂i trôi l⊂ng l⊂, và tôi luôn là k⊂ “l⊂ đò”, b⊂n bè g⊂i tôi là lão “thầy đ⊂ gàn đ⊂”,
có cá rán dâng lên t⊂n mi⊂ng còn ch⊂ng bi⊂t ăn! Mà ph⊂i chi tôi là th⊂ng vô đ⊂ng cho đành,
lòng tôi v⊂n b⊂i h⊂i giao đ⊂ng m⊂i khi nhìn “th⊂y hoa vàng v⊂i b⊂m vàng hôn nhau”. Tôi đ⊂n nén
đam mê cũng vì gi⊂ cho ng⊂⊂i!

Năm l⊂p 12 tôi h⊂c Anh Văn v⊂i m⊂t ông thầy v⊂a gian v⊂a ác. Thầy quay course copy y h⊂t
trong quy⊂n English For Today, hoàn toàn không thêm b⊂t m⊂t ch⊂, b⊂t h⊂c trò mua, nên ai
cũng h⊂m h⊂c.

Sáng hôm đó chúng tôi đang h⊂c bài v⊂ Ngân Hàng, thầy nói, “h⊂c thì h⊂c v⊂y ch⊂ ai làm gì có

ti⊂ n mà gi⊂ i!” Khu nhà lá phía đ⊂ i có m⊂ t anh ch⊂ mi⊂ ng vô nói, “bán course nhi⊂ u ti⊂ n l⊂ m thày”. B⊂ khui trúng tim đen, m⊂ t thày đ⊂ b⊂ ng b⊂ ng sát khí, thày quay xu⊂ ng phía cu⊂ i l⊂ p quát th⊂ t hùng h⊂ n, “th⊂ ng kh⊂ n n⊂ n nào ăn nói m⊂ t đ⊂ y th⊂ ?” Th⊂ y l⊂ p h⊂ c yên l⊂ ng nh⊂ t⊂ , thày h⊂ i ngũi gi⊂ n, v⊂ a quay lên thày v⊂ a l⊂ m b⊂ m nhi⊂ c, “l⊂ p này là m⊂ t đàn bò!” L⊂ i nghe ti⊂ ng phía đ⊂ i v⊂ ng lên, “và thày là con bò đ⊂ u đàn!” H⊂ i ⊂ i! Thày ch⊂ i ki⊂ u đó có khác nào thày t⊂ ch⊂ i mình, không ai trong l⊂ p nh⊂ n c⊂ i cho đ⊂ c!

Bi⊂ t đã s⊂ y mi⊂ ng khó nu⊂ t trôi, thày đánh tr⊂ ng l⊂ ng quay qua tôi v⊂ t vát, “tr⊂ ng ban tr⊂ t t⊂ mà không lo b⊂ t đ⊂ a ph⊂ m k⊂ lu⊂ t còn ng⊂ i đó c⊂ i?” Tôi tr⊂ l⊂ i, “thày phong nh⊂ ng em đâu có nh⊂ n, em đi h⊂ c ch⊂ đâu có làm gián đ⊂ p”. Ch⊂ ng dè thày nh⊂ m⊂ n b⊂ o, “không nh⊂ n thì mang t⊂ p lên tao xét xem mày h⊂ c hành th⊂ nào”. Tôi tỉnh th⊂ t, “môn Anh Văn em h⊂ c b⊂ ng course không chép t⊂ p”. Thày b⊂ o, “t⊂ p môn nào cũng đ⊂ c, tao ch⊂ c⊂ n coi xem mày có h⊂ c hành đàng hoàng không thôi”, th⊂ là tôi mang t⊂ p Tri⊂ t, môn h⊂ c k⊂ ti⊂ p lên cho thày xét.

L⊂ t qua l⊂ t l⊂ i quy⊂ n t⊂ p Tri⊂ t c⊂ a tôi trong tay, tôi bi⊂ t thày ng⊂ c nhiên l⊂ m. B⊂ n bè trong l⊂ p bi⊂ t tôi có thói quen gi⊂ gìn sách v⊂ c⊂ n th⊂ n, l⊂ i b⊂ t bình vì l⊂ i thua me đ⊂ nh g⊂ bài cào c⊂ a thày nên reo lên, “quê r⊂ i thày ⊂ i!” Gi⊂ n cá chém th⊂ t, thày đ⊂ ng ph⊂ t đ⊂ y tr⊂ m⊂ t quát tôi, “Gi⊂ Anh Văn sao mày l⊂ i mang t⊂ p Tri⊂ t? Theo tao xu⊂ ng văn phòng ngay l⊂ p t⊂ c!” M⊂ i b⊂ c ra kh⊂ i c⊂ a, đã nghe ti⊂ ng đ⊂ p bàn hát vang c⊂ a l⊂ h⊂ c trò, “Quê là quê là quê chúng mình quê nhi⊂ u. Quê là quê là quê chúng mình quê quá. Quê là quê là quê chúng mình quê nhi⊂ u. Quê là quê là quê chúng mình quá quê”...

Tr⊂ c m⊂ t giám th⊂ , thày cho bi⊂ t lý do đ⊂ i h⊂ c tôi là “gi⊂ Anh Văn kêu mang t⊂ p lên xét l⊂ i mang t⊂ p Tri⊂ t”, r⊂ i thày quay qua h⊂ i tôi, “mày mu⊂ n ngh⊂ ba ngày hay b⊂ y ngày?” Tôi tr⊂ l⊂ i, “Thày cho em ngh⊂ luôn gi⊂ thày đi”. Th⊂ y lý do đ⊂ i h⊂ c phi lý, nh⊂ ng tôi mu⊂ n ch⊂ ng t⊂ cho c⊂ tr⊂ ng bi⊂ t s⊂ vô lý c⊂ a thày, nên không c⊂ n đôi co, tôi quay qua đ⊂ n ông giám th⊂ , “ông ph⊂ i đ⊂ c thông báo cho đúng lý do đ⊂ i h⊂ c mà thày đã nêu lên”. Ông giám th⊂ bi⊂ t tôi là h⊂ c trò c⊂ ng c⊂ a c⊂ thày Giám Đ⊂ c l⊂ n thày Hi⊂ u Tr⊂ ng, nh⊂ ng không dám làm mίch lòng thày đ⊂ y Anh Văn vì th⊂ l⊂ c c⊂ a ng⊂ i em thày, các tr⊂ ng h⊂ c đ⊂ u c⊂ n đ⊂ n ông ta nên n⊂ nang thày ra m⊂ t, nên ông giám th⊂ ch⊂ nhìn tôi th⊂ dài thông c⊂ m. T⊂ đó, không bao gi⊂ tôi b⊂ c chân vô l⊂ p Anh Văn. Gi⊂ Anh Văn tôi chui xu⊂ ng l⊂ p 11B4, có m⊂ y ng⊂ i b⊂ n h⊂ c cũ r⊂ t Tú Tài 1 h⊂ c l⊂ i. Tôi h⊂ c l⊂ u Vi⊂ t Văn v⊂ i thày T⊂ Ký su⊂ t năm còn l⊂ i. Ông giám th⊂ bi⊂ t nh⊂ ng làm ng⊂ không nói năng gì.

M⊂ t hôm, không bi⊂ t “b⊂ c xúc” chuy⊂ n gì s⊂ n, thày T⊂ Ký phân tr⊂ n, “nhi⊂ u khi ch⊂ vì nh⊂ ng s⊂ vi⊂ c hay s⊂ v⊂ t nh⊂ nh⊂ t không đáng, cũng đ⊂ đ⊂ chia cách hai mái đ⊂ u, m⊂ i k⊂ m⊂ t n⊂ i!” R⊂ i thày đi qua đ⊂ i l⊂ i, mi⊂ ng ê a ngâm nga hai câu th⊂ c⊂ a Nguy⊂ n Bính, nghe th⊂ t não nùng, “Giá đ⊂ ng có gi⊂ u m⊂ ng t⊂ i / Th⊂ nào tôi cũng sang ch⊂ i nhà nàng”.

Giá đỡ ng có gi u m ng t i

Tác Giả: Ph m Kh c Trung

Thứ Bảy, 17 Tháng 12 Năm 2011 09:07

Ch ng c n bi t c bài th nh th nào, ch t c c nh sinh tình v i hai câu th trên th i, t i đã v i n ào lên t i ng, “ph i có m t nguyên nhân th m kín và tr ng đ i nào đó không nói ra đ c, nên ng i ta m i tìm m t s v t đ đ th a. Gi u m ng t i không có m i ng c i, thành th b mang oan là v t ng n cách hai ng i”. B t l a m i i ng v , thày b p b p vài h i xong m i h t hàm k u t i nói t i p.

“Em nghĩ, ch c có l n ông Nguy n Bính ra ru ng b t đ c m t xâu cua đ ng. V nhà n i c n th m, ông ra hái tr i gi u m ng t i c a nhà hàng xóm n u n i canh cua, khi đó ng i con gái nhà bên còn nh ‘ch a bi t cái chi chi’ nên ông m i c gan làm th . Lúc ng i m nhà bên ra th y gi u m ng t i c a mình tr i lá tr thân, dĩ nhiên là bà cong t n ng i lên v a v v a gào, ‘T cha quân tr m đ o! Nó t trên giàn là lá m ng t i, ch ng qua nhà bay nó thành qu thành ma, nó bóp c tiên s cha ba đ i nhà mày, b quân tr m đ o!’ Sau này th y cô gái nhà bên ‘đ n thì t li u’, tr m ã xinh đ p tuy t tr n, ông Nguy n Bính nhà ta th m nh d i nh ng t n t n nh chuy n ăn c p lá m ng t i x a, ông đầu còn m t mũi mò qua lân la làm quen cô gái, nên ông m i t i c ng n t i c ng , ra vào than vãn, ‘Giá đ ng hái tr m m ng t i / Gi này t i đã nu t t i cô nàng’. Sau này ông m i s a l i thành ‘Giá đ ng có gi u m ng t i / Th nào t i cũng sang ch i nhà nàng’ cho đ c thanh l ch”.

Thày c i ha h khen, “th ng ni có nhi u t t ng ng d há bay!”

Sau này lên đ i h c r i, th nh tho ng t i v n tìm đ n Ch Đ i ng i u ng bia, nghe thày T Ký g m th ng i x a mà xót mình cô đ c...

Ngày 29.04.1975, lúc ng i dân Saigon đang hoang mang ho ng lo n, chen l n tr c ch tr c nh ng building c a M đ đ c c u v t mang đ i, t i ng i u ng bia v i thày T Ký và thày Tôn Th t Trung Nghĩa t Ch Đ i nh nh ng hôm nào. Không khí hôm y h t s c n ng n và m đ m. Thày Tôn Th t Trung Nghĩa ng i yên su t bu i, m t l đ ng nhìn bàn tay mình đang xoay xoay ly bia trên bàn tr c m t. Thày T Ký cũng ít nói và u ng ít h n m i ngày, th nh tho ng thày l i ng m nga, “N u bi t th t x ng là sông núi... N u bi t th t x ng là sông núi...” Đó là l n đ u tiên t i th y gi t l l n trên má thày, t i bi t v thày còn k t t Bình Long, v n còn b t t m vô t n.

Sau này t i còn có đ p g p thày Tôn Th t Trung Nghĩa trong khuôn viên tr ng Lu t vài l n. Còn thày T Ký đã đ i h c t p c i t o, nghe nói đầu thày đã b mình trong tr i t p trung. Thày là

Giá trị có giá trị m

Tác Giả: Ph&#m Kh&#c Trung

Thứ Bảy, 17 Tháng 12 Năm 2011 09:07

Đ&#i Ủy QLVNCH bi&#t phái, đ&#&#ng nh&# th&#y t&#ng ph&#c v&# trong binh ch&#ng Bi&#t Đ&#ng Quân???